

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. (ἐκ γ')

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν
αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἡνέφξας Σωτὴρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν
αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἡνέφξας Σωτὴρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 17. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν,
τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ
ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε
Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν,
τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ
ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε
Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογή

**Ἐκλογή εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ
Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ**

Τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἀλληλούϊα.

1. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς
με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Ἀλληλούϊα. (34:1)

2. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ
ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἀλληλούϊα.

(34:2)

3. Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον
ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με.

Ἀλληλούϊα. (34:3)

4. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα. (4:7)

5. Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας
ἐστεφάνωσας ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα. (5:13)

6. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε
σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ἀλληλούϊα. (59:6)

7. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν. Ἀλληλούϊα. (67:19)

8. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. (60:6)

9. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἀλληλούϊα.

(66:3)

10. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλληλούϊα. (97:3)

11. Προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (131:7)

12. Τότε ἀγαλλιᾶσονται πάντα τὰ ξύλα
τοῦ δρυμοῦ. Ἀλληλούϊα. (95:12)

13. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. (73:12)

14. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα. (45:11)

15. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Ἀλληλούϊα. (45:11)

16. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Ἀλληλούϊα. (98:5)

17. Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου Ἀλληλούϊα. (27:9)

18. Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα. (27:9)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτῆρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεῖλεν, ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκοτίσται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος λύνοντα, καὶ τὸν Ἄιδην σκυλεύοντα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτῆρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεῖλεν, ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκοτίσται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος λύνοντα, καὶ τὸν Ἄιδην σκυλεύοντα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτῆρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δῖς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 97.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (δῖς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δῖς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὅρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὠραίας πύλης)

Ἰωα 12:28-36

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν

οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῳήψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. Ἦχος β'.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγιάσόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ
τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν
με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ
προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ
ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων
λιμὴν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης
ἀσφάλεια, ἀσθενούντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ
ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, οὗ καὶ τὴν παγκόσμιον Ὑψωσιν
ἐορτάζομεν· προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,

Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ α'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἑρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼν
τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται. (δίσ)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου
πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν ἱερῶν
μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς,
τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ

κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου
πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν ἱερῶν
μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς,
τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ
κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου
δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν
πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν,
ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ
τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ
Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν,
κατεβλήθη φρύγμα· ἀπάτη ἀνετράπη
δέ· καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασιν
θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Ὡδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ
τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὗρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στεριουοῦσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα. (δίς)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός, τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός, τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

Δόξα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν
πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν
πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην,
Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός,
εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις,
φέρων ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος,
ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν ὀρῶντες
ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ὦδὴ δ'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα. (δίς)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς
πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς
τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν
μετάθεσιν.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν
ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ
τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης
τεκμαιρόμενος.

Δόξα.

Ἰερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς
λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου
σκηνῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Καὶ νῦν.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος, τὰς
ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρός· καὶ
διηγῆσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ὦδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ὦδὴ ε'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
(δίς)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, τὴν Ἑδὲμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὲ ἠδέσθη, τὸ φορικτὸν δὲ Χερουβὶμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, τὴν Ἑδὲμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὲ ἠδέσθη, τὸ φορικτὸν δὲ Χερουβὶμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα.

Ὑποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεῖς ὁ Θεῖος Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὦδὴ ε'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ὦδὴ ζ'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.
(δίς)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ γήρα καμφθεὶς, καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς, ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γάρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ γήρα καμφθεὶς, καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς, ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γάρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Δόξα.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ θεῖος
Ἰσραήλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς
πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός·
ὑποπτευθεῖς ὅθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ
ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει
λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς
ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Καὶ νῦν.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ θεῖος
Ἰσραήλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς
πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός·
ὑποπτευθεῖς ὅθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ
ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει
λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς
ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Ὡδὴ C'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς·
ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριμέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἀντόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός·
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν
Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα τὰ ἄρρητα καὶ
θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί
τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν
Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί, φησί,
καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλην εἰ μὴ ἐν μόνῳ
τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν,
ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς
βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν
καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν
τοῦτο τὸ ξύλον, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον
τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ παγκόσμιος
Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου·
ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν
Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ
τούτου Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης
βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης
τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν
τῇ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ Ἑκτῇ Συνόδῳ,
ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ
Παυγανάτου, υἱοῦ [ἢ μάλλον πατρὸς]
Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου
Ρινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν
Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ
Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ ἐν
τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ
Ὡάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα
Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ
Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους
Κωνσταντινουπόλεως, Μακρόβιον τε τὸν
Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας,
καὶ Ὠνῳριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν
τε καὶ Παλυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς. Ἦτις ἀγία Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ
δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Παυγανάτου
συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἐκδοσις ἐπὶ
Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Πάπα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς
ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βαλεριανός, τὸ
νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐν
Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας κατὰ τῷ Ἀφκζ',

ὁ καὶ μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς
καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς
Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ
πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ. (δίς)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ξύλου γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν
βροτοῖς, φθορᾷ παρώκησε· ῥίψιν γὰρ
ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθείς, ὅλῳ τῷ
γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς
νόσου μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς
ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ξύλου γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν
βροτοῖς, φθορᾷ παρώκησε· ῥίψιν γὰρ
ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθείς, ὅλῳ τῷ
γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς
νόσου μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς
ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· Ὁ

ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ἐλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοή,
καὶ ξύλον ἤνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ
μὴ εὐκαίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ
τῆς ἐριτίμου δέ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον
εἶργετο, ὃ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνέφξεν,
εὐγνωμοσύνης κράζοντος· ὁ ὑπερύμνητος,
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Ράβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον,
Ἰωσήφ, ὁ γεννησόμενον, βλέπων, Ἰσραήλ,
τῆς βασιλείας τὸ κραταιόν, ὅπως συνέξει ὁ
ὑπερένδοξος Σταυρὸς προδηλῶν· οὗτος γὰρ
τοῖς βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ
φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν· ὁ ὑπερύμνητος,
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς
καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς
Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ
πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχούντι δροσοβόλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ὠδὴ η'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ισάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν·
ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ
ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας. (δὶς)

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὑψουμένου ξύλου, ῥαντισθέντος
ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου
Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις,
βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζουσαι· Λαοὶ
προσκυνεῖτε Χριστοῦ τὸν Σταυρόν, δι' οὗ τῷ
κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὑψουμένου ξύλου, ῥαντισθέντος
ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου
Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις,
βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζουσαι· Λαοὶ
προσκυνεῖτε Χριστοῦ τὸν Σταυρόν, δι' οὗ τῷ
κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς
χάριτος, Σταυρόν οὗ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεός,
ὑψοῦτε ἱεροπρεπῶς καὶ Λόγχην, Θεοῦ
Λόγου σῶμα ἀντιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν
ἔθνη πάντα τὸ σωτήριο, τοῦ Θεοῦ
δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Οἱ τῇ θεῇ ψήφῳ, προκριθέντες
ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς·
καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες
θεόθεν, Σταυρόν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ
γὰρ φύλα πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦντα,
σκεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ισάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν·
ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ

τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ
ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὑφ' οὗ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν
γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν
ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν. (δὶς)

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα,
ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὗ περ
ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν
ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν
αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἰερὸν ἡγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς
κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ
ἀμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται
τὰ κέρατα πάντα, δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Εἰρμός Ἑτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος
ἡ παγγενῆς, κατάρα διαλέλνται, τῷ

βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας
ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως
ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ,
πικρίαν ὑδάτων Μερόῤῃς, προτυποῦν
τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δόξα.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ
προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας
σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς,
ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς
πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ
σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν.

Ἵνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ
προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν
πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας,
φωτὶ ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, Βασιλεῖ
πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις,
τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὑφ' οὗ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν
γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν
ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν.

Καταβασία Ἑταίρα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος

ἡ παγγενής, κατάρα διαλέλνται, τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος β'. *Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.*

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς
οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς
Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ
κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα·
Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἔτερον.

Ἦχος β'. *Γυναικες ἀκουτίσθητε.*

Σταυρός ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος
ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρί συνεδρεύων,
καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χειρὰς

ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς
σὴν Χριστέ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ
πεποιθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάριστα! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάριστα! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἡττηνται· ἐν τούτῳ σκηπτρα ἀνάκτων ἥδρασται. Ὡ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ

διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ
δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ,
ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

The Doxology follows immediately.

(Mode 4 "Agia" is preferred for today.)

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*If the Service of the Elevation of the Cross will occur
at the end of Liturgy then sing the following. Otherwise, see
below.*

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Special Service of the Elevation

*(The procession with the cross takes place during
singing of the Asmatic Holy God.)*

ΧΟΡΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. (δίς)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

*For each petition, the choir sings "Lord, have mercy,"
3-10-3 times (or 3-40-3, or 3-100-3).*

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς
Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, υἱείας τε σωτηρίας
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Κοντάκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός·
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἦχος β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν,
Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν
δοξάζομεν.

ΧΟΡΟΣ

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν,
Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν
δοξάζομεν. (δίσ)

(As the people venerate the cross, sing the following hymn:)

Ἦχος β'.

Δεῦτε Πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον
προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς
τῆς δόξης, ἐκουσίως χειρὰς ἐκτείνας,
ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα,
οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας,
ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε Πιστοί,
ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν,
τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας.
Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν
Σταυρόν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν.
Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία
λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς
ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει,
Ἰσμαλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες.
Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι,
τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν
λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.